

Nr 174.

Av herr **Olsson** i Mellerud, om årligt understöd åt f. d. småskollärarinnan Sara Maria Magnusson.

Efter att ha erhållit vederbörlig utbildning vid ett privat »seminarium för utbildning av småskollärarinnor» i Göteborg och där avlagt examen i föreskrivna ämnen har småskollärarinnan Sara Maria Magnusson, född Högberg, tjänstgjort som småskollärarinna vid fasta småskolan i Kollerö inom Väner Rys församling från och med 17 februari 1889 till och med den 3 mars 1907, då hon på grund av nämnda skolas indragning entledigades från tjänsten i fråga. Vitsorden från församlingens skolmyndighet ge vid handen, att lärarinnan Magnusson skött sina tjänsteåligganden på ett mycket förtjänstfullt sätt. Pensionspremie till en pensionskassa för lärarpersonal har enligt uppgift erlagts årligen, men då sagda pensionskassa upphört och statens pensionsanstalt, vilken numera svarar för vid allmänna folkundervisningen anställdas pensioner, icke har några förpliktelser i ifrågavarande fall, är detta förhållande icke ägnat att bereda sagda äldre f. d. lärare någon lättnad i bekymren för den dagliga utkomsten.

Som framgår av närslutna intyg är lärarinnan Magnusson utblottad och hänvisad att leva på sin folkpension, vilken för hennes del uppgår till omkring 26 kr. i månaden. Vederbörandes levnadsålder (född 1869) utgör givetvis ett absolut hinder att genom arbetsinkomst skaffa ytterligare bidrag till försörjningen.

Det kan ingalunda vara överensstämmande med billighet och rättvisa, att en befattningshavare, som efter mer än 20-årig välmeriterad tjänst på grund av förändrad organisation får lämna sagda tjänst, lämnas utan något som helst stöd från huvudmannens sida, då ålderdom och arbetsoförmåga försvåra vederbörandes försörjning. Utan betydelse torde det heller inte vara, att anställningsförhållandena för småskollärarinnor, som fått fullgöra sin tjänst under äldre tider, varit synnerligen blygsamma.

Den prejudicerande betydelse, som eventuellt skulle kunna tillmätas ett beslut i enlighet med nedanstående yrkande, synes heller icke rimligen böra så överdimensioneras, att den blir ett absolut hinder för tillämpandet av billighet och rimlig hänsyn.

Med stöd av ovanstående och med hänvisning till intyg vilka komma att överlämnas till vederbörande utskott får undertecknad sålunda hemställa,

att riksdagen måtte besluta bereda f. d. småskollärarynnan Sara Maria Magnusson, Väne Ryrs församling, ett årligt statligt understöd med belopp, som efter ärendets prövning kan befinnas skäligt.

Stockholm den 20 januari 1945.

C. P. Olsson,
Mellerud.